

РЕШЕНИЕ

№ 15526

гр. София, 22.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 03.04.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

ЧЛЕНОВЕ: Луиза Христова

Мария Шишкова

при участието на секретаря Десислава Лазарова и при участието на прокурора Ивайло Занев, като разгледа дело номер **904** по описа за **2026** година докладвано от съдия Луиза Христова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Г. С. Г., чрез адв. Е., срещу решение № 4411 от 04.12.2025, постановено по НАХД № 7100/2025 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 22 - ри състав. С обжалваното решението е потвърдено наказателно постановление (НП) № 24-4332-018427 от 13.08.2024 г., издадено от началник сектор в СДВР, отдел „Пътна полиция”, с което на касатора на основание чл.174, ал.3, пр.2 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) е наложена глоба в размер на 2 000 /две хиляди/ лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца за нарушение на чл.174, ал.3 от ЗДвП.

В жалбата са изложени съображения за неправилност на съдебния акт като постановен в противоречие с установеното от доказателствата по делото, както и при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. На първо място в АУАН и НП не се съдържащо пълно, ясно и точно описание на нарушението, включващо всички фактически признаци на нарушения състав от обективна страна. Това възпрепятствало защитата на касатора. Акцентира, че не било посочено мястото на извършване на нарушението. На следващо място се излагат твърдения, че съставът на СРС неправилно е приложил разпоредбата на чл. 174, ал.3 от ЗДвП като е приел, че отказът да бъде тестван за наркотични вещества е съставомерно деяние и обстоятелството дали е взета кръвна проба е неотнормимо към изпълнението на фактическия състав на разпоредбата. Моли

съдът да отмени процесното решение и НП. Претендират се разноски.

Ответникът – началник група ОПП – СДВР, редовно призован, в писмени бележки твърди, че в процесното решение на СРС правилно е приложен материалният закон. Акцентира, че в случая съставомерен е отказът да бъде извършен тест с техническо средство за употреба на алкохол, респ. проверяваното лице не е дало кръв за изследване или е отказало проверка с тест за наркотични вещества и не е изпълнило предписанието за лабораторно изследване за установяване употреба на наркотични вещества или техните аналози. Твърдие, че наложеното наказание е пропорционално на извършеното нарушение. Моли за потвърждаване на решението на СРС и присъждане на разноски. Отправено е възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Представителят на СГП изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд София-град, ХХІІІ-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Районният съд е установил следната фактическа обстановка: с акт за установяване на административно нарушение серия АД № 033970 от 25.06.2024 г., съставен от Р. С. Е., на длъжност „младши автоконтрольор“ при ОПП – СДВР, в присъствието на свидетел на установяване на нарушението и на нарушителя, е установено, че на 25.06.2024 г. около 22.40 часа в [населено място] по [улица], с посока на движение от [улица] към [улица], на кръстовището за [улица] и [улица], жалбоподателят управлявал лек автомобил „С. И.“ с рег. [рег.номер на МПС], собственост на С. Г.. Там е спрял за проверка, като е отказал да бъде тестван за употреба на наркотични вещества или техните аналози с техническо средство Дрегер дръг тест 5000 № А.. На водача на автомобила бил издаден медицински талон за изследване № 288226, връчен на същия. Жалбоподателят не се явил за даване на кръвна проба за употреба на наркотични вещества или техните аналози, като така не изпълнил и предписание за химикотоксикологично лабораторно изследване за установяване на употребата на наркотични вещества или техните аналози. Проверката приключила и с констатация, че водачът управлява МПС с концентрация на алкохол в кръвта от 1.64 на хиляда, във връзка с което му е съставен втори акт за установяване на административно нарушение и му е отнето СУМПС. Във връзка с горното е съставен актът за установяване на административно нарушение, предявен за запознаване на нарушителя, който го подписал, без да направи възражения. Въз основа на така съставения АУАН на 13.08.2024 г. било издадено обжалваното наказателно постановление, препис от което бил връчен лично на жалбоподателя на 04.04.2025 г. Изложената фактическа е установена въз основа на събраните по делото писмени и гласни доказателства. Въз основа на така установената фактическа обстановка СРС е потвърдил НП с извода, че в административнонаказателното производство не е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила и правилно е приложен материалният закон. Като извърши служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и съответно на материалния закон.

АУАН и НП са издадени от компетентни органи, чиято контролна функция е предоставена по силата на чл. 189, ал. 1 и ал. 12 от ЗДвП във връзка със Заповед № 513з-10382/24.10.2023 г. на Директора на СДВР, Заповед № 8121к-13318/23.10.2019 г. на Министъра на вътрешните работи и Заповед № 812з-1632/02.12.2021 г. на Министъра на вътрешните работи.

Не се установяват нарушения на процесуалния закон от категорията на съществените, които да са от такова естество, че да послужат като основание за отмяна на обжалваното НП. АУАН и НП съдържат задължителните съгласно чл. 42, ал.1 и чл. 57, ал.1 ЗАНН реквизити. Противно на изложеното в касационната жалба, в АУАН и НП е посочено кога, при какви условия и в какво се изразява нарушението. Посочена е и правната квалификация на нарушението – чл. 174, ал.3 от ЗДвП, както и наложената санкцията - на основание чл. 174, ал.3, пр.2 от ЗДвП – глоба в размер на 2 000 лева и лишаване от право да управлява МПС за 24 месеца. Словесно и в АУАН, и в НП ясно е описан отказът на касатора да бъде проверен за употреба на наркотични вещества и да изпълни предписание за химико – токсикологично лабораторно изследване за установяване на употребата на наркотични вещества или техни аналози, като в НП изрично е посочено цифрово пр. 2 на чл. 174, ал. 3 ЗДвП. В цитираната разпоредба законодателят е предвидил да бъде санкциониран отказът на водача да му бъде извършена проверка с техническо средство или да изпълни предписание за токсикологично лабораторно изследване на кръвта. Липсват сочените в касационната жалба пороци на АУАН и НП. Нормата съдържа две отделни изпълнителни деяния – отказ от изпробване с техническо средство за съдържание на алкохол или наркотични вещества и неизпълнение на предписание за медицинско изследване, като за осъществяването на нарушението е достатъчно реализирането на което и да е от тях. В случая административнонаказателната отговорност на Г. С. Г. е ангажирана по повод и на двете - отказ за извършване на проба за наркотични и упойващи вещества с техническо средство и неизпълнение на предписание за медицинско изследване на концентрацията на наркотични вещества в кръвта. Разпоредбата на чл. 3, ал. 1 от Наредба № 1 от 19.07.2017 г. регламентира, че при извършване на проверка на място от контролните органи употребата на наркотични вещества или техни аналози се установява с тест, като съгласно легалната дефиниция на § 1, т. 4 от ДР на Наредбата „тест за проверка за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози“ е средство за установяване по химичен или имуноаналитичен метод наличието на наркотични вещества или техни аналози в орална течност (слюнка).

Разпитът на проверяващия Р. С. в проведеното от СРС съдебно производство потвърждава изложената в НП фактическа обстановка. По делото е приложен и талон за изследване № 288226, екземпляри от който са връчени на санкционираното лице, видно от положения от него подпис. Представени е и протокол за медицинско изследване на биологични проби за употреба на алкохол и/или наркотични вещества от 26.04.2024 г., от който се установява и отказът на лицето да му бъде извършен тест за установяване на употребата на наркотични вещества. На втора страница на протокола касаторът саморъчно е изписал, че отказва даване на проба от кръв и урина за изследване.

С оглед гореизложеното се формира извод, че правилно, законосъобразно и явно справедливо административнонаказващият орган е наложил кумулативно предвидените наказания за деяние, което съставлява нарушение по смисъла на чл. 6 от ЗАНН, спазвайки нормите на чл. 27, ал. 2 и ал. 3 от ЗАНН, с цел да се предупреди и превъзпита нарушителя (чл. 12 от ЗАНН), при липсата на предпоставки за освобождаване от отговорност поради маловажност на случая по чл. 28 ЗАНН).

Доколкото направените от СРС изводи съответстват на фактическата обстановка и не са налице основанията на чл. 63в от ЗАНН във връзка с чл. 348, ал. 1 от НПК, то съдът констатира, че касационната жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна, а постановеното съдебно решение – оставено в сила.

С оглед изхода на делото и своевременно отправеното от ответника по оспорването искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в депозираните писмени бележки, на основание чл. 64д, ал.3 от ЗАНН касаторът следва да бъде осъден да заплати на СДВР разноски за

юрисконсултско възнаграждение за настоящата инстанция в размер на 67 евро, определени в съответствие с фактическата и правна сложност на делото и на основание чл.37, ал.1 от Закона за правната помощ, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, XXIII-ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 4411 от 04.12.2025, постановено по НАХД № 7100/2025 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 22 - ри състав.

ОСЪЖДА Г. С. Г. да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сумата от 67 евро юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.